

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید بهشتی

۲۷ می ۲۰۱۱

لیبیا:

قوام نکرومه فتح مجدد افریقا توسط غرب را پیش بینی کرده بود

در سال های دهه ۱۹۶۰ قوام نکرومه اخطار داد که قاره افریقا در صورتی که قادر به ایجاد دولت قاره ئی متحدی که مجهز به ارتش و فرماندهی مشترکی باشد نگردد، هیچ کشوری قادر نخواهد بود استقلال و نیز منابع طبیعی و کانی خویش را حفظ نماید.

جنگ غیرقانونی ناتو علیه لیبیا و بمباردمان موزیانه فعلی بهترین دلیل بر به واقعیت پیوستن بیم نکرومه است. با سوء استفاده ای که از شورشیان در بنغازی و از قطعنامه شماره ۱۹۷۳ سازمان ملل متحد که اصلا برای محافظت غیرنظامیان در صورت بروز جنگ داخلی تصویب گشت می شود، رهبران فرانسه و انگلستان که امپراتوری های استثمارگر سابق افریقا می باشند، جنگی را علیه لیبیا به راه انداخته اند. آن ها مصمم اند رژیم دست نشانده ای را آنجا نصب نمایند که مطیع توقعات غرب باشد. تمامی دستاوردها و برنامه های اجتماعی که از زمان برکناری رژیم سلطنتی در لیبیا به وجود آمده است احتمالاً نابود خواهند شد و رژیمی بر سر کار خواهد آمد که تابع انتظارات بانک جهانی و صندوق بین المللی پول باشد.

اکنون همان زمانی است که افریقا باید برخیزد

ایستادگی در مقابل ناتو به این جنگ خلاف قانون به افریقا در صحنه جهانی مرتبه نامداری خواهد داد که ارتباط بردگی آن را در قبال غرب تغییر می دهد. اما با اینکه ناتو به نابودی میلیاردها دلار ثروت لیبیا ادامه می دهد، سراسر قاره به دلیل خلانی که در رهبری دارد کاملا ساکت مانده است.

یاکوب زوما، رئیس جمهور افریقای جنوبی در معیت هیأتی از رهبران افریقا به قصد واسطه شدن برای برقراری آتش بس به تریپولی سفر نمود. پیشنهاد صلح افریقا برقراری آتش بس و ایجاد کردوری برای کمک رسانی به غیرنظامیان و گفت و گو در باره ایجاد قانون اساسی جدید و انجام انتخابات بود. اما پیشنهاد مزبور هنوز تولد نیافته،

به هنگام رسیدن آن هیأت به لیبیا، وفات نمود. اگرچه در تریپولی از آنها استقبال گرمی به عمل آمد، اما ناتو و بلندگوی آن در بنغازی پیشنهاد اتحادیه افریقا را رد کردند.

رهبران افریقا می بایست خواهان پایان دادن به این مسخره بازی گردند - عملیات ناتو در لیبیا هیچ ربطی به نجات جان غیرنظامیان نداشته و جز کشورگشائی لخت و عریان چیز دیگری نیست که همراه حملات روزانه هوایی و کوشش های متعدد برای کشتن معمر القذافی انجام می شود.

در ماه فیبروری، هنگامیکه بنغازی را شورشیان به تصرف در آوردند در لیبیا جنگ داخلی آغاز گشت. آنها به سرعت پیشروی کرده و چندین شهر ساحلی دیگر را نیز فتح نمودند.

در پایان فیبروری و آغاز ماه مارچ با حمله متقابل ارتش لیبیا ورق برگشت و شورشیان مجبور به عقب نشینی شده، اهالی وحشترده به جانب مصر فراری گشتند. شورای امنیت سازمان ملل از ترس اینکه ارتش فاتح لیبیا در میان اهالی بنغازی کشتاری را به راه اندازد قطعنامه ۱۹۷۳ را به تصویب رساند که استفاده از تمامی وسائل لازم برای نجات غیرنظامیان را جایز دانسته است.

اما به جای آن ناتو و به ویژه رئیس جمهور دمدی مزاج فرانسه نیکلا سارکوزی و نخست وزیر انگلستان دیوید کامرون دست به حمله ای هوایی برای حمایت از بنغازی زدند، در حالی که حتا هنوز معلوم نیست آیا مردم لیبیا طرفدار آن باشند.

اگرچه پیمان ناتو رهبری عملیات جنگی را بر عهده گرفته است، اما در غرب لیبیا قیام مردم به وقوع نپیوسته است و این در حالیکه در سوریه مردم علیه نیروهای امنیتی بشارالاسد به پا خاسته و ناتو و امریکا به کشتار مردم آن سامان توجهی نمی کنند.

این که بسیاری از مردم لیبیا قیام بنغازی را زیر سؤال برده و بدان شک دارند دلایل چندی می تواند داشته باشد.

۱. قیام بنغازی سلطنت طلبان را با آغوش باز پذیرفت - حتا پسر سلطان ادريس را که با کودتای قذافی برکنار شد.

۲. در رهبری قیام بنغازی بسیاری از مأموران سابق قذافی شرکت دارند، از جمله وزیر دادگستری سابق و دو تن از ژنرال های ارتش لیبیا که اکنون بر سر رهبری نیروهای شورشی با هم در حال جنگ هستند.

۳. بنغازی در مطلبی که در صفحه اول فایننشال تایمز منتشر شد به جهان اعلان نمود که قراردادهای نفت لیبیا پس از قذافی متناسب با کمک هائی که کشورهای غربی برای سرنگونی وی کرده اند با آنها بسته خواهد شد.*

۴. چنانچه روزنامه وال استریت ژورنال با سند و مدرک ثابت کرده است جنگندگان بنغازی توسط افراد سابق القاعده آموزش نظامی دیده اند.*

۵. بنغازی به صورت غیرقانونی نفت لیبیا را که به ملت تعلق دارد توسط دیکتاتور قطر به فروش رسانده است.

۶. جنگندگان بنغازی هم توسط سازمان سیا و هم توسط افسران انگلیسی و فرانسوی آموزش می بینند.

۷. بنغازی عملیاتی تبلیغاتی برای انتقام گیری به راه انداخته است و هر کس را که به وی نسبت به همکاری با قذافی مظنون باشند، می کشتند. این موضوع در نیویورک تایمز نیز که از بنغازی حمایت می کند گزارش شده است.* (البته فرستاده دادگاه بین المللی، لوئیزمورنو اوکمپو در گزارش خویش از این موضوع نامی نبرده است. زیرا گزارش وی فقط در باره وقایع تریپولی می باشد)

۸. بنغازی سیاهپوستان افریقائی و لیبیائی های دارای پوست تاریک را به نحو وحشتناکی به قتل رسانده، ویدیوهائی در یوتیوپ هست که نشان می دهند اهالی بنغازی برای اینکار کف زده، هورا می کشند و تصاویر افریقائیان به قتل رسیده را توسط دوربین موبایل های خود می گیرند. در این باره نیز اوکمپو، فرستاده دادگاه بین المللی چیزی اظهار ننموده و نیویورک تایمز نیز کشتار وحشیانه سیاهپوستان را قابل گزارش ندانسته است.

نتیجه گیری: بنغازی به ملت گرایان لیبیا به روشنی نشان داده است که قادر به اداره کشور نبوده، ارتباطاتی که با سازمان سیا و ناتو دارد، اثری از استقلال برایش نگذاشته است.

حتا لیبیائی هائی که از ۴۲ سال حاکمیت قذافی دل پری دارند، می بایست از وابستگی و فساد که در بنغازی حاکم است دوری جویند. به همین دلیل هم از قیام مردم در آنجا خبری نیست.

قیام های مردمی در تونس و مصر به وقوع پیوستند و در سوریه نیز هنوز در راه است. اما ناتو دلیلی نیافت که آن کشورها را بمباران کند.

لیبیا اکنون با هجوم نظامی اروپا روبرو می باشد که قیام بنغازی را دستاویز خود ساخته و نیات خویش را در قبال آن کشور با ثروت بیکران نفتی که دارد و سیاست خارجی اش دنبال می کند.

وگرنه چگونه می توان برای استفاده بی پروای ناتو از اطلاعاتی که شورشیان بنغازی برای بمباران ها در اختیارش می گذارند توضیحی یافت؟ و چگونه می توان برای این همه حملاتی که به محل اقامت قذافی در تریپولی می شود توضیح یافت؟ آیا این ها با قطعنامه ۱۹۷۳ سازمان ملل مناسبتی دارند؟

دیروز به هنگامی که فرمانده نیروهای انگلستان، دیوید ریچاردز اظهار داشت که ناتو می باید به نابودی زیرساخت های لیبیا اقدام نماید، نقاب از چهره استعمار جدید به کلی کنار رفت.

آیا این نیز به قطعنامه ۱۹۷۳ ربطی دارد؟ یا اینکه نابودی حداکثری زیرساخت ها، بیش از همه به قراردادهای بازسازی ربط پیدا می کند که می خواهند پس از آن به شرکت های غربی واگذار نمایند؟

دنیا ناظر رفتار جنایت بار ناتو در قبال لیبیا است که ولادیمیر پوتین آنرا دعوت به جنگ صلیبیا نامیده است.

اینکه ۵۳ کشور افریقائی – مراکش اتحادیه افریقا را ترک کرده است – قادر نیستند با هم متحد شده و از لیبیا حمایت و با حملات غیرقانونی ناتو به مقابله پردازند ثابت می کند که کشورهای افریقائی هنوز هم مستقل نیستند. بیم های نکرومه به واقعیت پیوسته اند.

* متاسفانه نویسنده برای اثبات دعوی خویش در این مقاله نه لینکی به مأخذهای نام برده در متن گذاشته و نه عین جملاتی را که بدانها اشاره کرده در پاورقی اضافه نموده است. این از ایرادات مقاله می باشد. (مترجم)

* قوام نکرومه با دکتر کینگ – او پیش از ۵۰ سال پیش بینی کرد که تک تک کشورهای افریقائی در مقابل فتح مجدد توسط اروپا قادر به مقاومت نیستند

برگرفته از تلاکسکالا به نقل از Black Stars News Editorial

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=۴۸۱۲>

مورخ ۱۱ و ۱۵ ماه مه ۲۰۱۱